

Prethodna pitanja

1. Treba li se članak 16. stavak 6. Uredbe o uvjetima za pristup mreži ⁽¹⁾ primjenjivati u svim slučajevima kada osoba stječe prihode koji proizlaze iz dodjele interkonekcije, bez obzira na njezine okolnosti, ili se treba primijeniti samo kada je osoba koja stječe prihode operator prijenosnih sustava, kako je definiran u članku 2. stavku 4. Direktive o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje to da članak 16. stavak 6. Uredbe o uvjetima za pristup mreži treba primjenjivati samo na operatore prijenosnih sustava, je li poduzetnik koji samo upravlja spojnim vodom operator prijenosnih sustava?
3. Ako odgovor na prvo ili drugo pitanje znači to da se članak 16. stavak 6. Uredbe o uvjetima za pristup mreži treba primjenjivati na poduzetnika koji samo upravlja spojnim vodom, mogu li se troškovi u vezi s upravljanjem spojnim vodovima i njihovim održavanjem u svakom slučaju smatrati ulaganjima u mrežu radi održavanja ili povećanja prijenosnih kapaciteta, kao što je navedeno u točki (b) prvog podstavka stavka 6. članka 16.?
4. Ako odgovor na prvo ili drugo pitanje znači to da članak 16. stavak 6. Uredbe o uvjetima za pristup mreži treba primjenjivati na poduzetnika koji samo upravlja spojnim vodom, može li regulatorno tijelo, u skladu s drugim podstavkom stavka 6. članka 16. Uredbe o uvjetima za pristup mreži, odobriti to da poduzetnik koji samo upravlja spojnim vodom, koji ima metodologiju za određivanje tarifa ali nema kupce koji vrše izravna plaćanja s naknadama za uporabu mreže (tarife) koje se može smanjiti, koristi prihode od dodjele interkonekcije za ostvarivanje [orig. str. 22.] prihoda od ulaganja ili, ako je odgovor na treće pitanje negativan, za upravljanje i održavanje?
5. Ako odgovor na prvo ili drugo pitanje znači to da članak 16. stavak 6. Uredbe o uvjetima za pristup mreži treba primjenjivati na poduzetnika koji samo upravlja spojnim vodom, a odgovor na treće i četvrto pitanje znači ili to da društvo ne može koristiti prihode od dodjele interkonekcije za upravljanje ili održavanje ili ostvarivanje prihoda od ulaganja, ili to da poduzetnik može koristiti prihode za upravljanje ili održavanje, ali ne i za ostvarivanje prihoda od ulaganja, je li primjena članka 16. stavka 6. Uredbe o uvjetima za pristup mreži na poduzetnika koji samo upravlja spojnim vodom suprotna načelu proporcionalnosti iz prava EU-a ili bilo kojem drugom primjenjivom načelu?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 714/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o uvjetima za pristup mreži za prekograničnu razmjenu električne energije i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1228/2003 (SL 2009., L 211, str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 4., str. 8.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. srpnja 2018. uputio Rajonen sad Lukovit (Bugarska) –
Kazneni postupak protiv EP-a**

(Predmet C-467/18)

(2018/C 352/26)

Jezik postupka: bugarski

Sud koji je uputio zahtjev

Rajonen sad Lukovit

Stranka glavnog postupka

EP

Prethodna pitanja

1. Je li ovaj postupak za određivanje prisilnih medicinskih mjera, koje su jedan oblik državne prisile prema osobama koje su prema utvrđenju državnog odvjetništva počinile djelo koje predstavlja opasnost za društvo, obuhvaćen područjem primjene Direktive 2012/13/EU⁽¹⁾ o pravu na informiranje u kaznenom postupku i Direktive 2013/48/EU⁽²⁾ o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku?
2. Jesu li bugarske postupovne odredbe – koje uređuju poseban postupak za određivanje prisilnih medicinskih mjera u skladu s člankom 427. *et seq.* NPK-a (Nakazatelno-procesualen kodeks, bugarski Zakon o kaznenom postupku) i prema kojima sud nije ovlašten vratiti postupak državnom odvjetništvu s uputom da ukloni bitne postupovne povrede počinjene u okviru prethodnog postupka, nego može ili prihvatiti zahtjev za određivanje prisilnih medicinskih mjera ili ga odbiti – djelotvoran pravni lijek u smislu članka 12. Direktive 2013/48/EU i članka 8. Direktive 2012/13/EU u vezi s člankom 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, koji osobi jamči pravo da pred sudom pobija eventualne povrede svojih prava počinjene u okviru prethodnog postupka?
3. Primjenjuju li se Direktiva 2013/48/EU i Direktiva 2012/13/EU na kazneni (prethodni) postupak ako nacionalno pravo, točnije Nakazatelno-procesualen kodeks, ne poznaje pravni koncept „osumnjčenika” i državno odvjetništvo osobu u okviru prethodnog postupka ne smatra formalno optuženikom jer polazi od toga da je ubojstvo koje je predmet istrage počinila osoba u stanju nebrojivosti i stoga obustavi kazneni postupak a da o tome ne obavijesti osobu i od suda traži određivanje prisilnih medicinskih mjera protiv te osobe?
4. Je li osoba za koju se zahtijeva prisilno postupanje „osumnjčenik” u smislu članka 2. stavka 1. Direktive 2012/13/EU i članka 2. stavka 3. Direktive 2013/48/EU ako je prilikom prvog očevida mjesta počinjenja djela i prvotnih istražnih mjera u stanu žrtve i njezina sina policijski službenik, nakon što je na tijelu potonjega pronašao tragove krvi, ispitao potonjega o razlozima ubojstva njegove majke te zašto je njezin leš odnio na ulicu i potom mu nakon odgovora na ta pitanja stavio lisice? Ako je odgovor na to pitanje potvrđan, mora li se osobu već u tom trenutku informirati u skladu s člankom 3. stavkom 1. u vezi sa stavkom 2. Direktive 2012/13/EU i kako se u takvom slučaju prilikom informiranja moraju uzeti u obzir posebne potrebe te osobe u skladu sa stavkom 2. ako je policijski službenik bio svjestan da osoba boluje od psihičkog poremećaja?
5. Jesu li nacionalne odredbe, poput onih o kojima je ovdje riječ, koje faktično dopuštaju oduzimanje slobode prisilnim smještajem u psihijatrijsku bolnicu u postupku prema Zakonom za zdravo (Zakon o zdravlju) (preventivna prisilna mjera koja se određuje kad se dokaže da osoba boluje od psihičke bolesti i postoji opasnost da će počiniti kazneno djelo, ali ne i kad je djelo već počinjeno), u skladu s Direktivom (EU) 2016/343⁽³⁾ o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti ako je činjenična osnova za pokretanje postupka djelo zbog kojeg je pokrenut kazneni postupak protiv osobe koja je smještena radi liječenja i zaobilazi li se na taj način prilikom uhićenja pravo na pošteno suđenje, koje mora ispuniti pretpostavke iz članka 5. stavka 4. EKLJP-a, tj. postupka u okviru kojega je sud ovlašten ispitati kako poštovanje postupovnih odredaba tako i sumnju koja je temelj za uhićenje te zakonitost cilja koji se želi postići tom mjerom, što je sud obavezan učiniti ako je osoba uhićena u postupku predviđenom Nakazatelno-procesualen kodeksom?
6. Obuhvaća li pojam pretpostavke nedužnosti u smislu članka 3. Direktive (EU) 2016/343 i pretpostavku da nebrojive osobe nisu počinile djelo koje predstavlja opasnost za društvo i koje im predbacuje državno odvjetništvo sve dok se u skladu s postupovnim odredbama (u kaznenom postupku uz poštovanje prava obrane) ne dokaže suprotno?
7. Jamče li nacionalne odredbe, koje predviđaju različite ovlasti suda koji postupaju u predmetu u vezi s ispitivanjem zakonitosti prethodnog postupka koje mora provesti po službenoj dužnosti, ovisno o tome:

- 1) ispituje li sud optužnicu državnog odvjetništva u kojoj se tvrdi da je određena psihički zdrava osoba počinila ubojstvo (članak 249. stavak 1. u vezi sa stavkom 4. NPK-a) ili
- 2) ispituje li sud zahtjev državnog odvjetništva u kojem se tvrdi da je osoba počinila ubojstvo, ali da to djelo zbog psihičkog poremećaja počinitelja nije kazneno djelo i kojim se zahtijeva sudska određivanje državne prisile u svrhe liječenja,

djelotvoran pravni lijek ugroženim osobama, kako je to utvrđeno u članku 13. u vezi s člankom 12. Direktive 2013/48/EU i u članku 8. točki 2. u vezi s člankom 3. stavkom 2. Direktive 2012/13/EU te jesu li različite ovlasti suda, koje ovise o vrsti postupka, koji se pak ravna prema tome je li počinitelj psihički zdrava osoba koja može biti kaznenopravno odgovorna, u skladu s načelom nediskriminacije iz članka 21. stavka 1. Povelje?

- ⁽¹⁾ Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informiranje u kaznenom postupku (SL 2012., L 142, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 48.)
- ⁽²⁾ Direktiva 2013/48/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i u postupku na temelju europskog uhidbenog naloga te o pravu na obavješćivanje treće strane u slučaju oduzimanja slobode i na komunikaciju s trećim osobama i konzularnim tijelima (SL 2013., L 294, str. 1.)
- ⁽³⁾ Direktiva (EU) 2016/343 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. ožujka 2016. o jačanju određenih vidova pretpostavke nedužnosti i prava sudjelovati na raspravi u kaznenom postupku (SL 2016., L 65, str. 1.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. srpnja 2018. uputio Pesti Központi Kerületi Bíróság
(Mađarska) – PannonHitel Pénzügyi Zrt. protiv WizzAir Hungary Légiközlekedési Kft.**

(Predmet C-476/18)

(2018/C 352/27)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Pesti Központi Kerületi Bíróság

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PannonHitel Pénzügyi Zrt.

Tuženik: WizzAir Hungary Légiközlekedési Kft.

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 5. do 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (u daljnjem tekstu: Uredba) ⁽¹⁾ tumačiti na način da se putnici na letu čiji je raspored promijenjen mogu *izjednačiti s putnicima čiji je let otkazan* kako bi se i na njih primijenilo pravo na naknadu štete i da se, prema tome, mogu pozvati na to pravo – predviđeno u članku 7. navedene uredbe – kada ih zračni prijevoznik obavijesti o promjeni rasporeda dan prije polaska predviđenog prvotnim rasporedom i kada zbog te promjene oni izgube tri sata ili više u odnosu na sat prvotno predviđenog dolaska, odnosno kada na krajnje odredište stignu s najmanje tri sata zakašnjenja u odnosu na raspored koji je prvotno dostavio zračni prijevoznik?